

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Αγωγή της 27ης Νοεμβρίου 2006 — 2K-Teint κ.λπ. κατά ΕΤΕ και Επιτροπής

(Υπόθεση T-336/06)

(2007/C 20/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ενάγοντες: 2K-Teint SARL, Mohamed Kermoudi, Khalid Kermoudi, Laila Kermoudi, Mounia Kermoudi, Salma Kermoudi και Rabia Kermoudi (Casablanca, Μαρόκο) (εκπρόσωπος: P. Thomas, avocat)

Εναγόμενες: Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (Λουξεμβούργο, Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου) και Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Βρυξέλλες, Βέλγιο)

Αιτήματα των εναγόντων

Οι ενάγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει την αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (στο εξής: ΕΤΕ) να κοινοποιήσει ολόκληρο τον φάκελό της σχετικά με το δάνειο για τη συμμετοχή στο κεφάλαιο της εταιρίας 2K-Teint, περιλαμβανομένης όλης της σχετικής αλληλογραφίας με την Banque Nationale pour le Développement Economique (Εθνική Τράπεζα Οικονομικής Αναπτύξεως, στο εξής: BNDE), με απειλή χρηματικής ποινής 10 000 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης·
- να κρίνει ότι έναντι των εναγόντων στοιχειοθετείται οιονεί αδικοπρακτική ευθύνη της ΕΤΕ λόγω πταισμάτων, παραβάσεων, αμελειών και παραλείψεων της ΕΤΕ έναντι των εναγόντων·
- να κρίνει ότι οι ενάγοντες υπέστησαν ζημία που θα αξιολογηθεί σύμφωνα με όσα εκδέτει η αγωγή·
- να διατάξει τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης σχετικά με την έκταση και το βάσιμο της πιο πάνω ζημίας·
- να υποχρεώσει την ΕΤΕ και/ή την Ευρωπαϊκή Κοινότητα να καταβάλουν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον στους ενάγοντες αποζημίωση, σε ευρώ, για την αποκατάσταση της πιο πάνω ζημίας, πλέον νομίμων τόκων από την πρώτη κλήτευση ενώπιον δικαστηρίου, δηλαδή την από 17 Ιουνίου 2003 κλήτευση ενώπιον του Tribunal d'arrondissement de Luxembourg, μέχρι την οριστική εξόφληση·
- να κηρύξει την εκδοθησομένη απόφαση προσωρινώς εκτελεστική χωρίς εγγυοδοσία·
- να υποχρεώσει την ΕΤΕ και/ή την Ευρωπαϊκή Κοινότητα να καταβάλουν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, ως ποσό που δεν

περιλαμβάνεται στα δικαστικά έξοδα, ποσό που υπολογίζεται προσωρινά σε 12 500 ευρώ, που οι ενάγοντες κατέβαλαν για να εξασφαλίσουν την άμυνά τους και την αρωγή τους κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση και που είναι άδικο να τους επιβαρύνει·

- να καταδικάσει την ΕΤΕ και/ή την Ευρωπαϊκή Κοινότητα σε όλα τα έξοδα της παρούσας δίκης·
- να δεχθεί την από τους ενάγοντες επιφύλαξη κάθε δικαιώματός τους.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με σύμβαση χρηματοδότησεως που υπεγράφη στο Λουξεμβούργο στις 28 Απριλίου 1994, η ΕΤΕ, ενεργώντας εξ ονόματος και για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Κοινότητας βάσει εντολής από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, χορήγησε στο Βασίλειο του Μαρόκου, ως χρηματοδοτική συνδρομή με επισφαλή κεφάλαια, δάνειο υπό όρους για τη χρηματοδότηση παραγωγικών έργων κυρίως στον βιομηχανικό τομέα, και ειδικά σε συνεργασία με επιχειρήσεις (φυσικά και νομικά πρόσωπα) της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (σχέδιο Prêt Global Secteur Financier II). Κατά τους όρους της συμβάσεως, το προϊόν του δανείου της ΕΤΕ προς το Μαρόκο έπρεπε να εκχωρηθεί για τη χρηματοδότηση σχεδίων βάσει συμβάσεων υπό τη μορφή δανείων από μαροκινά πιστωτικά ιδρύματα τα οποία θα ενεργούσαν στη συνέχεια ως χρηματοπιστωτικοί διαμεσολαβητές. Τα δάνεια για την εκχώρηση αυτή προορίζονταν να εξασφαλίσουν την από τους χρηματοπιστωτικούς διαμεσολαβητές χρηματοδότηση δανείων ή συμμετοχών στο κεφάλαιο μαροκινών επιχειρηματιών, οι οποίοι ήσαν οι τελικοί αποδέκτες της χρηματοδότησεως. Η χορήγηση κάθε δανείου στους επιχειρηματίες έπρεπε να γίνει το αντικείμενο συμβάσεως μεταξύ του πιστωτικού ιδρύματος και του σχετικού επιχειρηματία. Ο διαμεσολαβητής είχε την υποχρέωση να υποβάλει στην ΕΤΕ κάθε αίτηση χρηματοδότησεως μιας συμμετοχής ή ενός δανείου προς έγκριση σε συνεννόηση με το Μαροκινό Δημόσιο. Η ΕΤΕ όφειλε να γνωστοποιήσει τη συμφωνία της στο Μαροκινό Δημόσιο και συγχρόνως να κοινοποιήσει αντίγραφο στον χρηματοπιστωτικό διαμεσολαβητή.

Στις 12 Οκτωβρίου 1994 για την κατά τα πιο πάνω εκχώρηση υπεγράφη σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου του Μαρόκου και της BNDE, η οποία τότε έγινε ένας από τους χρηματοπιστωτικούς διαμεσολαβητές υπό την έννοια της συμβάσεως μεταξύ της ΕΤΕ και του Βασιλείου του Μαρόκου. Στις 29 Νοεμβρίου 1995, στο πλαίσιο του δευτέρου πιστωτικού ορίου ΕΤΕ, υπεγράφη σύμβαση δανείου μεταξύ της BNDE και των εναγόντων, υπό την επιφύλαξη τόσο της συμφωνίας της ΕΤΕ όσο και της λήψεως των κεφαλαίων από την BNDE. Η σύμβαση αυτή αφορούσε τη μερική χρηματοδότηση μιας συμμετοχής στην εταιρία 2K-Teint. Με επιστολή της 14ης Οκτωβρίου 1994, η ΕΤΕ συμφώνησε να τύχει της χρηματοδότησεως αυτής το σχέδιο 2K-Teint.

Με την παρούσα αγωγή λόγω εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας, οι ενάγοντες ζητούν την αποκατάσταση της ζημίας που θεωρούν ότι υπέστησαν λόγω φερόμενων πταισμάτων της ΕΤΕ κατά την άσκηση των καθηκόντων της ως εντολοδόχου της Κοινότητας στο πλαίσιο της διαχείρισεως του σχετικού δανείου. Προβάλλουν, ιδίως, ότι σημειώθηκε πολύ μεγάλη καθυστέρηση όσον αφορά την καταβολή του δανείου το οποίο ξεπάγωσε μόλις τον Ιούλιο του 1997, πράγμα που τους οδήγησε να συνάψουν βραχυπρόθεσμο δάνειο με την BNDE. Η μη τήρηση των οικονομικών υποχρεώσεων των εναγόντων οδήγησε την BNDE να αναζητήσει ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων τα καταβληθέντα. Με απόφαση μαροκινού εθνικού δικαστηρίου, η εταιρία 2K-Teint υποχρεώθηκε να πωλήσει τη φήμη και πελατεία της.

Κατ' αρχάς, οι ενάγοντες επικαλούνται διάφορες ατασθαλίες που θεωρούν ότι έγιναν από την BNDE κατά τη διαχείριση κοινοτικών πόρων και που γνωστοποίησαν στην ΕΤΕ ζητώντας την αντίδρασή της. Οι ενάγοντες προσάπτουν στην ΕΤΕ ότι δεν έδωσε καμία συνέχεια στις πληροφορίες που ισχυρίζονται ότι της διαβίβασαν. Διατείνονται ότι η ΕΤΕ όφειλε να ενεργήσει εφόσον η BNDE ενεργούσε, αν όχι βάσει οδηγιών ως εντολοδόχος της ΕΤΕ, τουλάχιστον κατά τα φαινόμενα ως εντολοδόχος της, καθόσον η ΕΤΕ κρατούσε για τον εαυτό της σημαντικό ρόλο στις αποφάσεις όσον αφορά τα σχετικά δάνεια.

Επί πλέον, οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι η ΕΤΕ πρέπει να αναλάβει όχι μόνο την ευθύνη για τα πταίσματα της BNDE, που έλαβαν χώρα στο πλαίσιο αυτής της έννομης σχέσεως, αλλά και τις συνέπειες των δικών της παραλείψεων και παραβάσεων. Προσάπτουν στην ΕΤΕ ότι δεν παρακολούθησε ούτε έλεγξε αποτελεσματικά τη χρήση των κεφαλαίων από τότε που αυτά ελήφθησαν από τους μαροκινούς οργανισμούς, πράγμα που είχε ως συνέπεια να ευνοηθούν ή ακόμη και να εξασφαλιστούν οι κατά τους ενάγοντες απατηλές πράξεις της BNDE. Προσάπτουν στην ΕΤΕ παραβάσεις, αμέλειες και παραλείψεις, τις οποίες θεωρούν σοβαρές, σχετικά με τις υποχρεώσεις συνέσεως, επιμέλειας και προφυλάξεως κατά τη διαχείριση των κοινοτικών πόρων.

Οι ενάγοντες ισχυρίζονται ότι η ζημία που προβάλλουν ότι υπέστησαν έχει άμεση σχέση με τις παραλείψεις και παραβάσεις της ΕΤΕ. Κατά συνέπεια, ζητούν να υποχρεωθεί η ΕΤΕ να αποκαταστήσει τη ζημία αυτή.

Προσφυγή της 1ης Δεκεμβρίου 2006 — Shell Petroleum κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-343/06)

(2007/C 20/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Shell Petroleum NV (Χάγη, Κάτω Χώρες), The Shell Transport and Trading Company Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο

Βασίλειο), Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (Capelle aan den IJssel, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: O.W. Brouwer, W. Knibbeler, S. Verschuur, avocats)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Αιτήματα των προσφευγουσών

Η Shell Petroleum NV και η The Shell Transport and Trading Company Ltd ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση C(2006) 4090 τελικό της Επιτροπής, της 13ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με τη διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ (Υπόθεση COMP/F/38.456 — Bitumen — Κάτω Χώρες, στο εξής: η προσβαλλόμενη απόφαση), στο μέτρο που απευθύνεται κατά της Shell Petroleum NV και της The Shell Transport and Trading Company Ltd ή, επικουρικά,
- να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση στο μέτρο που αποφαίνεται ότι η Shell Petroleum NV και η The Shell Transport and Trading Company Ltd παραβίασαν το άρθρο 81 ΕΚ το διάστημα μεταξύ 1ης Απριλίου 1994 και 19ης Φεβρουαρίου 1996, και να μειώσει το επιβληθέν πρόστιμο, και
- εν πάση περιπτώσει, να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη Shell Petroleum NV, στη The Shell Transport and Trading Company Ltd βάσει της προσβαλλόμενης αποφάσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υπεβλήθη η Shell Petroleum NV και η The Shell Transport and Trading Company Ltd σε συνδυασμό με την ολική ή μερική καταβολή του προστίμου ή με τη σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως, και
- να λάβει κάθε άλλο μέτρο το οποίο θα κριθεί από το Πρωτοδικείο ως κατάλληλο.

Η Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που αποφαίνεται ότι η Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV παραβίασε το άρθρο 81 ΕΚ το διάστημα μεταξύ 1ης Απριλίου 1994 και 19ης Φεβρουαρίου 1996, και να μειώσει το επιβληθέν πρόστιμο, και
- εν πάση περιπτώσει, να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV βάσει της προσβαλλόμενης αποφάσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υπεβλήθη η Shell Verkoopmaatschappij BV σε συνδυασμό με την ολική ή μερική καταβολή του προστίμου ή με τη σύσταση τραπεζικής εγγυήσεως, και
- να λάβει κάθε άλλο μέτρο το οποίο θα κριθεί από το Πρωτοδικείο ως κατάλληλο.